

VERS, PRÓZA

Apor Elemér

Felhős novemberi ének

Száll a holdra őszi pára
lengi pára, mint a fátyol
messze úszik langy uszálya
fenn a fényen átvilágol.
Őszi ködben őszi csengés
oly fáradtnak hallom hangod,
halk sóhaj és bús esengés,
így szólnak hervadt harangok.

Hű szemedben hűvös árnyék
szép erőnk már meg nem éled,
hűtelen és fűge nyájként
Ifjúságunk szerteszéledt
ó bozótban, régi réten
hol arany fű szára hajlik
át az őszi messzeségen
csak a csengettyűje hallik

Járunk itt, az őszi tájon,
könny fakad föl, mint a forrás
felhőt, holdat kérdezd fájón:
hová viszen e bolyongás?
Nem felelnek, én se, ők sem,
ne is kérdezd oly esengve,
fogd a kezem jó erősen
s csendbe légy csak, csendbe, csendbe.

Édesanyám számadása

Ím, elindult édesanyám
szép fekete koporsóból,
szellők nyomán, felhők nyomán
föl az úristen elébe
életéről számot adni.